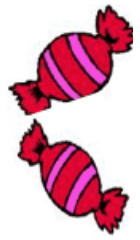

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:37	16:26	ירושלים
17:37	16:31	חיפה
17:39	16:42	תל אביב
17:39	16:42	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון טובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת נח <> ד' חֶשֶׁן התשע"ג <> גליון מספר 52 <> שְׁנָה שְׁנִיָּה <>

יקרה! מחשבה "מצב כוונות"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

לכתתנו הגיע תלמיד חדש, יהויריב שמו. קליטתו בשכונת ובכתה היתה מהירה. הוא היה ילד שמח וחברותי, ומחר מאד החל להנהיג את הכיתה. בדרך כלל, כלם היו הולכים בעקבותיו. כשמישהו היה מתנגד לרעיון שיהויריב העלה, היו כלם מביטים בו בעינים לא נחמדות, וכאילו רמזו לו שפדאי לו לותר ליהויריב. אחד מחברינו נחום שמו, לא קבל את דבריו באפן מיד, ולפעמים היה מתנגד לדעותיו ורעיונותיו, כשהיה צריך בכך. היו עוד חברים בכיתה שלא הסכימו עם יהויריב, אך חששו להביע את דעתם. גם המורה שם לב למצב הלא נעים הזה, כי באמת, יהויריב היה ילד מקסים. עוזר לכלם ומסייע, נותן ומשקיע, ומצד שני, יש בו צד של גאונה והתנשאות על חבריו. נראה היה שאין פתרון לקשי, עד שאביו של רחמים הגיע לכיתה. ההפתעה היתה גדולה, כי אביו של רחמים היה אחד מחשובי הרבנים בקהלה. בנים יקרים, פתח הרב ואמר: מעשה במלך שנוצח את כל אויביו. שמו וכבודו, חזק צבאו ואמץ לבו, נרמו לכלם להשלים אתו. לאחר זמן קצר החל צבאו להחלש ולהדרדר. המשמעת ירדה, וחיליו החלו לזלזל בכללים קטנים ובהוראות שונות. קרא המלך למפקדי צבאו ואמר להם: דרך זו יש בה סכנה מרובה. אנו חיים בשאננות, מאבדים את מדת הזהירות, ושוכחים לשים לב ולהשמר מפל אויב שרוצה להלחם בנו. אסור לנו לחשוב שתמיד ננצח. נעמד על המשמר, ונגן על מה שהשגנו בכל מחיר. אתם מבינים, אמר הרב, יש אנשים שעוזרים לכלם, חביבים לכלם, ואין אחד שעומד מולם, כמלך שבספור. אך יצר הרע, המתין לרגע זה, שולף את חרבו ונלחם ב"מלך", ומקשה עליו להקשיב ולקבל בקרת. גם חבריו "המפקדים", טועים גם כן, ומפילים את ה"ממלכה". בפרשה שלנו נאמר: "נח איש צדיק תמים היה בדרתיו". גם לצדיקים יש יצר רע, המתין להזדמנות לפגוע בהם. עליהם לעמוד על המשמר, שמא חס ושלום, יפלו. כלנו חייבים להיות חילים נאמנים לה', לעמוד מוכנים להתקפה פתאומית של היצר, להגן על הנשמה שלנו, ולנצח במלחמת הגאונה והכבוד, שמביאים את האדם לאבד את כל מה שהשיג באמת. ומה אתם חושבים קרה בכיתה לאחר שעור כל כך אמתי ומעניין?

ח'ך בריא גשום ומברך.

להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת לך לך, יונתו.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החיזה גפרטה

- * מי היה אביו של נח?
- * אני נכדו של נח ושמי כשם נח? רק השדה?
- * "צהר תעשה לתבה". מהו צהר?
- * כמה קומות היו בתבה?
- * מה למדים מהכתוב: "הבהמה אשר איננה טהורה"?

גשילי הפרטה

בני האדם עושים רע בעולם וה' מביא עליהם מבול שמחריב את העולם. נצולים ממנו רק נח, משפחתו ובעלי החיים שבתבה. נח שולח עורב, ויונה ששבה ועלה זית בפיה, אז ידע נח שקלו המים. ה' פורת ברית עם נח ומשפחתו, ומבטיח שהמבול לא יחזור, והאות קשת בענן. בסוף הפרשה מספר על מגדל בבל. לאחר בריאת העולם דברו כל בני האדם אותה שפה. ובנו מגדל שראשו בשמים ורצו למרד בה'. ה' בולל את שפתם ויוצר שפות שונות שמהם נוצרו כל השפות שבעולם.

הדרה והאדרה

מעשה ברבי שמעון בן שטח שקנה חמור אחד מישמעאלי. ראו תלמידיו אבן טובה תלויה על צנארו של החמור, הביאו אותה אל רבי שמעון בן שטח ואמרו לו: "רבי, זכית לברכה מה', התעשרת?". אמר להם רבי שמעון בן שטח: "את החמור קניתי, אבל את האבן הטובה לא קניתי". הלך והחזירה לישמעאלי. (על פי דברים רבה, ג) לא אחת מוצאים אנו מציאות כאלה או אחרות. לפעמים עפרון, צבעים, טושים, ואפילו מחברת וסרגל. לפעמים, אנו קונים דבר מסים מחבר או בחנות, ומגלים להפתעתנו שבטעות קבלנו דבר נוסף שלא קנינו אותו. יכולים אנו לחשוב שזה שלנו, שהרי המוכר נתן לנו את שני הדברים, אך לא כך. יש כאן קדוש שם שמים, כשאנו מחזירים דבר שלא שלנו, וגם מרויחים מצוה.

סבור ולין השבת

שנה אחת, שנת בצרת היתה, הרבו בתפלות וצומות ולא נענו. בלילה באו בחלום מן השמים למקבל רבי חיים שאול דוויק ואמרו לו שיבקש מהחננוני, שיתפלל ובזכותו ירדו גשמים. הכריז הרב על יום תענית ותפלות. כשהגיעו בלם, עלה הרב ואמר פרקי תהלים והסתובב אל הקהל, מחפש את החננוני שישב בפנת ביהכ"ס. קרא לו הרב ובקש שיעלה לתבה. אמר החננוני: "מי אני שאתפלל עבור כלל ישראל?" גם הצבור התפלאו מדוע הרב מפציר בחננוני שיעלה חזן. הסכים החננוני, אך בקש ללכת להביא את הסדור מביתו. עבר זמן ועדיין לא בא החננוני מביתו. חשבו הקהל שפנראה לא יגיע. עודם מתלחשים, והחננוני חזר ובגידו כף המ'אזנים שבהם שוקל בחנותו. "זה הסדור", הרים בגידו את שתי כפות המ'אזנים ואמר: "שמך מרמז במ'אזנים שבידי, העגול שמעל המעמיד מרמז לאות י', וכף המ'אזנים לאות ה', והמעמיד מרמז לאות ו' והכף השני מרמז לאות ה', שמך נמצא בכף מ'אזנים זה. גלוי וידוע לפניך שבכף מ'אזנים זה לא היה מעולם שמך של גזל. בזכות זה אנו מבקשים ממך שתוריד גשמי ברכה". נתכסו השמים בעבים וירדו גשמי ברכה. מכאן למדנו, כשהכסף בא בישר הברכה מצויה ומורידה שפע בעולם.

הפתק השבוע

"ונח, מצא חן בעיני ה'" (בראשית, ו', ה') "סבת הצלתו של נח על היותו מחפש כל ימיו למצא חן בעיני ה', ולא למצא חן בעיני בני דורו" (הרה"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א)